Lieta Nr.C71249124
Lietas arhīva Nr. C-2491-24/6
ECLI:LV:VRT:2024:1113.C71249124.12.L

LĒMUMS
Cēsīs 2024. gada 13.novembrī

Vidzemes rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnese Jolanta Uminska

ar tiesas sēdes sekretāri /Persona A/,

piedaloties prasītājai /Persona B/, prasītājas /Persona B/ pilnvarotajam pārstāvim /Persona C/ un atbildētājam /Persona D/,

/Datums B/ atklātā tiesas sēdē izskatīja atbildētāja /Persona D/ pieteikumu par pagaidu aizsardzības atcelšanu un prasības nodrošinājuma atcelšanu civillietā /Persona B/ prasībā pret /Persona D/ par īpašuma tiesību atzīšanu un morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] /Datums C/, ar prasības pieteikuma grozījumiem, kas saņemti /Datums D/, tiesā saņemts /Persona B/ (turpmāk – prasītāja) prasības pieteikums pret /Persona D/ (turpmāk – atbildētājs) par īpašuma tiesību atzīšanu un morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu, kurā prasītāja lūdz tiesu:

- atzīt, ka suns vārdā /Persona F/; suga: Ķīnas cekulainais; dzimšanas datums: /Datums E/; krāsa: krēmkrāsa; transpondera burtciparu kods:/Tālrunis A/, ir iegūts dāvinājuma ceļā no atbildētāja un ir prasītājas īpašums;
- uzlikt par pienākumu atbildētājam atdot prasītājai /Adrese A/, mantu natūrā - suni vārdā /Persona F/; suga: Ķīnas cekulainais; dzimšanas datums: /Datums E/; krāsa: krēmkrāsa; transpondera burtciparu kods: /Tālrunis A/;
- noteikt, ka mantas neesamības gadījumā no atbildētāja piedzenama tās vērtība – 2417,92 EUR;
- piedzīt no atbildētāja morālā kaitējuma kompensāciju 1500 EUR apmērā.

[2] Ar Vidzemes rajona tiesas tiesneses /Datums F/ lēmumu apmierināts prasītājas pieteikums daļā par pagaidu aizsardzību, uzliekot atbildētājam pienākumu nekavējoties piegādāt suni vārdā /Persona F/; suga: Ķīnas cekulainais; dzimšanas datums: /Datums E/; krāsa: krēmkrāsa; transpondera burtciparu kods: /Tālrunis A/ (turpmāk – strīdus suns), uz prasītājas adresi /Adrese B/, un nodot suni prasītājai.

[2.1] Ar Vidzemes rajona tiesas tiesneses /Datums G/ lēmumu daļēji apmierināts prasītājas pieteikums par prasības nodrošināšanu, nosakot aizliegumu atbildētājam atsavināt strīdus suni jebkurām citām trešajām personām, izņemot prasītāju.

[2.2] /Datums H/ tiesā saņemts atbildētāja /Persona D/ pieteikums par pagaidu aizsardzības un prasības nodrošinājuma atcelšanu, kurā atbildētājs, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 140.^{1} panta septīto daļu lūdz tiesu:

- atcelt ar Vidzemes rajona tiesas tiesneses /Datums F/ lēmumu piemēroto pagaidu aizsardzības līdzekli – pienākumu atbildētājam nekavējoties piegādāt strīdus suni uz prasītājas adresi /Adrese B/, un nodot strīdus suni prasītājai;
- atcelt ar Vidzemes rajona tiesas tiesneses /Datums G/ lēmumu piemēroto prasības nodrošinājumu – aizliegumu atbildētājam atsavināt strīdus suni, jebkurām citām trešajām personām, izņemot prasītāju.

[2.3] Pieteikumā atbildētājs norādījis, ka tiesnese /Datums F/ un /Datums G/ lēmumos ir atzinusi, ka lēmuma pieņemšanas brīdī nav pamata kategoriskam apgalvojumam, ka prasība būtu atzīstama par triviālu, nepamatotu, iesniegtu nelabā ticībā vai pirmšķietami noraidāmu citu acīmredzamu iemeslu dēļ. Tiesnese pirmšķietami ir izvērtējusi prasītājas iesniegtos pierādījumus, t. sk. lolojumdzīvnieka pasi Nr. /Numurs/ un

fotofiksāciju no vietnes /Tīmekļvietne A/ e-pakalpojumu sadaļas “Mani reģistrētie mājas (istabas) dzīvnieki”. Tāpat arī ir izvērtēts prasītājas norādītais, ka atbildētājs neatdod prasītājai viņas suni, tādējādi aizskarot prasītājas, kā strīdus suņa īpašnieces tiesības. Atzīts, ka minētais var būtiski ietekmēt sprieduma izpildes iespējamību un prasītājas iespēju pēc prasītājai labvēlīga sprieduma taisīšanas atgūt savu suni. Balstoties uz minēto tiesnese ir atzinusi, ka piemērojot prasības nodrošināšanu, pagaidu aizsardzību, tiks ievērots arī samērīgums starp pušu tiesiskajām interesēm.

[2.3.1] Atbildētājs norāda, ka prasītājai nepieder tiesība, kuras aizsardzību viņa lūdz prasībā. Tiesneses /Datums F/ un /Datums G/ lēmumi pieņemti, balstoties uz prasītājas norādīto un iesniegtajiem pierādījumiem, tomēr atbildētājs vērš tiesas uzmanību uz faktu, ka prasītāja nav strīdus suņa īpašniece.

Kā jau norādīts atbildētāja paskaidrojumos, prasītāja kopš /Datums I/ ir bijusi suņa pirmā īpašniece, tomēr /Datums J/ par strīdus suņa īpašnieku tika reģistrēts atbildētājs un kopš /Datums K/ strīdus suņa īpašniece ir cita persona – /Persona E/. Atbildētāja īpašumtiesības uz strīdus suni /Datums J/ reģistrētas ar prasītājas piekrišanu un tādējādi prasītājai nav nekādu tiesību uz strīdus suni, un atbildētājs ar strīdus suni var rīkoties pēc saviem ieskatiem, ko atbildētājs arī ir darījis.

Norāda, ka prasītājas iesniegtā fotofiksācija par strīdus suņa īpašumtiesību reģistrēšanu attiecīgajā reģistrā, ir vērtējama kritiski, jo no fotofiksācijas nav iespējams konstatēt, kad tā ir uzņemta, tāpat arī nav iespējams salīdzināt reģistra datus ar mājdzīvnieka pases datiem. Attiecīgi šajā situācijā, vērš tiesas uzmanību uz faktu, ka atbildētāja iesniegtās mājdzīvnieka pases numurs /Numurs A/ sakrīt ar Lauksaimniecības datu centra reģistrā reģistrēto mājdzīvnieka pases numuru. Savukārt prasītājas iesniegtās mājdzīvnieka pases numurs ir atšķirīgs, tāpat atšķirīgs ir arī transpondera ievadīšanas datums no reģistrā ierakstītā. Tas apliecina, ka prasītāja nav reģistrētā suņa īpašniece – viņai nepieder tiesības uz strīdus suni. Turklāt, prasītāja pieteikumos par pagaidu aizsardzību un prasības nodrošināšanu ir atzinusi, ka viņai nav īpašumtiesības uz strīdus suni.

Prasītājas apgalvojums, ka strīdus suns ir bijis atbildētāja dāvinājums viņai, nav patiess. Nav strīda par to, ka atbildētājs strīdus suni ir iegādājies pušu kopdzīves laikā un par to kopdzīves laikā ir rūpējušās abas puses, tomēr strīdus suns tika iegādāts par atbildētāja atsevišķajiem līdzekļiem un tas netika dāvināts prasītājai. Neapšaubāmi strīdus suns bija kā pārsteigums prasītājai, bet tas nebija dāvinājums prasītājai. Strīdus suni atbildētājs iegādājās sev, tai brīdī domājot arī, lai tas patiktu prasītājai, jo vēlējās veidot kopdzīvi ar prasītāju. Arī no prasītājas iesniegtajiem pierādījumiem (sarakstes ekrānšāviņiem un video) neizriet, ka strīdus suns būtu dāvinājums prasītājai.

Turklāt prasītājas iesniegtajā sarakstē var redzēt, ka atbildētājs ir apņēmies rūpēties par strīdus suni.

Minēto apstākļu kopums liecina par to, ka prasītājai nepieder tiesība, kuras aizsardzību viņa lūdz prasībā.

[2.3.2] Tāpat, atbildētāja ieskatā, nav pietiekams pamats uzskatīt, ka prasītājai piederošā tiesība tiek aizskarta vai tiks aizskarta. Atbilstoši Civillikuma 927. pantam, īpašums ir pilnīgas varas tiesība par lietu, t. i. tiesība valdīt un lietot to, iegūt no tās visus iespējamos labumus, ar to rīkoties un noteiktā kārtā atprasīt to atpakaļ no katras trešās personas ar īpašuma prasību. Tādējādi secināms, ka minētajā tiesību normā piešķirtās tiesības pieder īpašniekam, kas šajā gadījumā nav ne prasītāja, ne atbildētājs, un nav pamata uzskatīt, ka atbildētājai piederošā tiesība tiek vai tiks aizskarta.

Pēc kopdzīves izbeigšanas atbildētājs noslēdzis ar prasītāju vienošanos par strīdus suņa dalītu aprūpi un uzraudzību, taču sadarbības līgums ir izbeigts un nav saistošs pusēm. Prasītājai nepastāv nekāds pamats pavadīt laiku ar suni, par to rūpēties, aprūpēt un pār to valdīt, kā īpašniecei.

[2.3.3] Atbildētājs uzskata, ka nav pietiekams pamats uzskatīt, ka ar minēto aizskārumu prasītājai tiek nodarīts vai tiks nodarīts būtisks kaitējums gadījumā, ja pagaidu aizsardzība, prasības nodrošinājums netiks piemērots.

Tiesneses /Datums F/ lēmumā kā būtisks kaitējums atzīts, ka prasītājai labvēlīga sprieduma taisīšanas gadījumā sprieduma izpilde (prasītājas iespēja atgūt savu suni) varētu būt apgrūtināta vai pat neiespējama. Tā kā pieteikumā konstatēts, ka prasītājai nepieder tiesība, kuras aizsardzību viņa lūdz, tad nav pietiekams pamats uzskatīt, ka viņai piederošā tiesība tiktu aizskarta. Līdz ar to nav iespējams vērtēt, kā varētu tikt apgrūtināta sprieduma izpilde. Prasītājai nepieder ne tiesība uz strīdus suni, ne uz jebkādu saskarsmi ar strīdus suni.

[2.3.4] Novērtējot iepriekš minētos argumentus kopsakarā ar lietā iesniegtajiem pierādījumiem, ir gūstama pārliecība, ka interešu līdzsvars nav prasības nodrošināšanas, pagaidu aizsardzības piemērošanas labā. Ievērojot, ka prasītājai nav nekādu īpašumtiesību uz strīdus suni, nodrošinot prasību un piemērojot pagaidu aizsardzību, tiek aizsargāta tāda tiesība, kāda prasītājai nepieder, kas ir pretrunā ar prasības nodrošināšanas un pagaidu aizsardzības regulējuma jēgu un mērķi.

[2.3.5] Ievērojot, ka prasītājai nav tiesības uz strīdus suni, iespējamība, ka varētu tikt taisīts prasītājai labvēlīgs spriedums ir mazāka kā prasības noraidīšanas iespēja. Turklāt prasītāja ir cēlusi prasību par īpašuma atprasījumu, lai arī viņai nemaz nav tiesību celt šādu prasību.

Konkrētajā situācijā konstatējams, ka prasītājai labvēlīga sprieduma pieņemšanas gadījumā spriedums nebūtu izpildāms, jo strīdus suns neatrodas atbildētāja īpašumā, bet gan citas personas īpašumā.

Atbildētāja ieskatā, prasības apmierināšanas iespēja šobrīd ir mazāka kā prasības noraidīšanas vai tiesvedības izbeigšanas iespēja.

[2.4] /Datums L/ tiesā saņemts prasītājas pilnvarotā pārstāvja paskaidrojums par atbildētāja pieteikumu par pagaidu aizsardzības un prasības nodrošināšanas atcelšanu, kurā norādīts, ka prasītāja pilnībā neatzīst atbildētāja pieteikumu.

[2.4.1] Atbildētājs vērš tiesas uzmanību uz faktu, ka prasītāja nav strīdus suņa īpašniece. Vienlaikus atbildētājs norāda, ka prasītāja kopš /Datums M/ ir bijusi strīdus suņa pirmā īpašniece, tomēr /Datums N/ par strīdus suņa īpašnieku ticis reģistrēts atbildētājs un kopš /Datums O/ strīdus suņa īpašniece ir cita persona.

Attiecībā uz norādīto, ka atbildētāja īpašumtiesības uz strīdus suni /Datums N/ tika reģistrētas ar prasītājas piekrišanu un, prasītājai tādējādi nav nekādu tiesību uz strīdus suni, ir jautājums, kuru pēc būtības izlems tiesa.

Prasītāja norāda, ka šobrīd tiesības uz strīdus suni nav oficiāli reģistrētas uz prasītājas vārda, jo atbildētājs veicis suņa reģistrācijas izmaiņas nelikumīgi un bez jebkādas prasītājas piekrišanas, kā to nepamatoti, ar mērķi maldināt tiesu, norāda atbildētājs. Līdz ar to, prasītāja iepriekš minēto faktu arī apstrīd tiesā, jo uzskata, ka faktiskais īpašuma saņēmējs ir tas, kuram īpašums ir dāvināts.

Uzskata, ka ar suņa dāvināšanas un nodošanas brīdi prasītājai, t.i., ar /Datums P/, prasītājai pārgāja no atbildētāja īpašuma tiesības uz strīdus suni.

[2.4.2] Prasītāja norāda, ka ar tiesas lēmumu uzliktais naudas sods atbildētājam 200 *euro* apmērā piemērots, jo viņš nebija izpildījis tiesas lēmumu par pagaidu aizsardzības līdzekļu piemērošanu. Pagaidu aizsardzība tika pieprasīta tieši tādēļ, lai atbildētājs nekavējoties nogādātu strīdus suni un prasītāja varētu lietot savu īpašumu, jo tās ir viņas galvenās un ar likumu aizsargātās tiesības.

Prasītāja lūdza piemērot attiecībā uz atbildētāju prasības nodrošinājuma pasākumus, lai viņš nevarētu nelikumīgi nodot jeb atsavināt strīdus suni trešajām personām, tādējādi, novēršot risku, ka suns varētu pazust un tiesas sprieduma izpilde tiktu apdraudēta vai apgrūtināta.

[2.4.3] Prasītāja uzskata, ka tiesnese, pieņemot minētos lēmumus, pirmšķietami, pamatoti un objektīvi ir izvērtējusi prasītājas iesniegtos pierādījumus, ir vispusīgi, objektīvi un pilnīgi izvērtēts prasītājas pieteikumā norādītais.

Ņemot vērā norādīto un, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu, 137.panta pirmo daļu, 139.panta pirmo daļu, 140.panta pirmo daļu, 140.^{1} panta pirmo daļu, 250.^{44} pantu, lūdz izskatīt paskaidrojumus pēc būtības, atstājot spēkā prasītājas prasību un lūgumus par pagaidu aizsardzības un prasības nodrošinājuma pasākumu piemērošanu attiecībā uz atbildētāju, apmierināt prasītājas prasību pilnā apmērā.

[3] Tiesas sēdē atbildētājs /Persona D/ pieteikumu uzturēja uz tajā norādītajiem apstākļiem un apsvērumiem. Ievērojot, ka viņš no /Datums O/ nav strīdus suņa īpašnieks, viņš nevar izpildīt Vidzemes rajona tiesas tiesneses /Datums F/ lēmumu par pagaidu aizsardzību. Tāpat ir zudis pamats arī Vidzemes rajona tiesas tiesneses /Datums G/ lēmuma par prasības nodrošinājumu piemērošanai.

Prasītāja /Persona B/ tiesas sēdē norādīja, ka pieteikums nav pamatots un lūdza to noraidīt.

Prasītājas pilnvarotais pārstāvis /Persona C/ tiesas sēdē, pamatojoties uz paskaidrojumos norādītajiem apstākļiem, lūdza pieteikumu noraidīt kā nepamatotu. Lietas materiāliem ir pievienotas bildes, kas pierāda, ka suns atrodas pie atbildētāja. Uzskata, ka atbildētājs nav pierādījis, ka strīdus suns nav viņa īpašums. Prasītājai ir izdota jauna mājas (istabas) lolojumdzīvnieka pase, līdz ar ko iepriekšējā pase ir atzīstama par spēkā neesošu. Lūdz tiesu saglabāt prasības nodrošinājumu un pagaidu aizsardzības līdzekli līdz sprieduma taisīšanai lietā.

Motīvu daļa

[4] Pārbaudījusi lietas materiālus, apsvērusi pieteikumā norādītos argumentus, uzklausījusi pušu paskaidrojumus tiesas sēdē, tiesa atzīst, ka pieteikums par pagaidu aizsardzības un prasības nodrošināšanas atcelšanu ir apmierināms.

[5] Civilprocesa likuma 140.panta piektajā daļā noteikts, ka prasības nodrošinājumu pēc puses motivēta pieteikuma var atcelt tā pati tiesa, kura nodrošinājusi prasību, vai tiesa, kuras lietvedībā atrodas lieta izskatīšanai pēc būtības. Izlemjot jautājumu par prasības nodrošinājuma atcelšanu, tiesa izvērtē šā panta pirmajā daļā norādītos

nosacījumus (*prasības pirmšķietamo (prima facie) formālo juridisko pamatojumu un samērīgumu starp pušu tiesiskajām interesēm*), ņemot vērā puses iesniegtos pierādījumus un pamatojumu.

Likumdevējs nav traktējis, kādi apstākļi var kalpot par pamatu prasības nodrošinājuma atcelšanai. Taču novērtējot šo tiesību normu kopsakarā ar Civilprocesa likuma 137.pantā noteikto, secināms, ka šiem apstākļiem jābūt tādiem, kas, pieņemot lēmumu par prasības nodrošināšanu, tiesai vai tiesnesim nav iepriekš bijuši zināmi un tie būtiski maina secinājumu par konstatēto, ka ir nepieciešams celto prasību nodrošināt.

Atbilstoši judikatūrā paustajām atziņām, lēmums par prasības nodrošināšanu tiek pieņemts, balstoties tikai uz vienas puses, t.i., prasītāja argumentiem, bet pieņemot lēmumu par prasības nodrošinājuma atcelšanu tiek ņemti vērā abu pušu argumenti (sk. *Satversmes tiesas 2012.gada 29.oktobra spriedums lietā Nr.2012-05-01 secinājumu daļas 16.2.punkts*).

Formālais pamats prasības nodrošinājuma atcelšanai ir puses pieteikums. Objektīvais pamats prasības nodrošinājuma atcelšanai ir tādu apstākļu konstatēšana, kas liecina, ka mainījušies faktiskie apstākļi, kas bija par pamatu nodrošinājuma piemērošanai, vai tādu apstākļu konstatēšana, kas pierāda, ka zudis pamats prasības nodrošinājuma saglabāšanai (sk. *Senāta 2011.gada 23.marta lēmums lietā Nr.SKC-889/2011, 2012.gada 31.janvāra lēmums lietā Nr. SKC-928/2012, 2012.gada 20.jūnija lēmums lietā Nr. SKC-1644/2012 un 2016.gada 21.jūnija lēmums lietā Nr.SPC-5/2016*). Prasības nodrošinājuma atcelšana ir pieļaujama arī tad, ja apstākļu izmaiņas nav konstatētas, tomēr tiek konstatēts, ka sprieduma izpilde bez prasības nodrošinājuma nebūs ne apgrūtināta, ne arī neiespējama (sk. *Senāta 2016.gada 18.marta lēmumu lietā Nr. SKC-1681/2016*).

Ievērojot to, ka lūgums par prasības nodrošinājuma atcelšanu ir viens no atbildētāja aizsardzības līdzekļiem pret nepamatotu prasības nodrošinājumu, atbildētājam ir tiesības izteikties par piemērotā prasības nodrošinājuma pamatotību, un tiesai tas ir jāizvērtē.

[5.1] Ar Vidzemes rajona tiesas tiesneses /Datums W/ lēmumu daļēji apmierināts prasītājas pieteikums par prasības nodrošināšanu, nosakot aizliegumu atbildētājam atsavināt suni vārdā "/Personas kods A/"; suga: Ķīnas cekulainais; dzimšanas datums: /Datums E/; krāsa: krēmkrāsa; transpondera burtciparu kods:981020000341911, jebkurām citām trešajām personām, izņemot prasītāju.

Atbildētājs, lūdzot tiesu atcelt prasības nodrošinājumu, norāda, ka suns neatrodas atbildētāja īpašumā, bet gan citas personas īpašumā.

No lietas materiāliem pievienotās Lauksaimniecības datu centra izziņas Nr. M-2400005039 par reģistrētu mājas (istabas) dzīvnieku un lolojumdzīvnieka pases Nr./Numurs A/, ko tiesā kopā ar paskaidrojumiem iesniedza atbildētājs /Datums X/, redzams, ka kopš /Datums O/ īpašumtiesības uz suni vārdā "/Persona F/"; suga: Ķīnas cekulainais; dzimšanas datums: /Datums E/; apmatojuma krāsa: krēmkrāsa; pases numurs /Numurs A/, mikroshēmas numurs /Tālrunis A/, ir reģistrētas uz citu personu - /Persona E/. Kā redzams no lolojumdzīvnieka pases Nr./Numurs A/, tad iepriekšējais suņa saimnieks bija atbildētājs /Persona D/.

Ministru kabineta 2022.gada 21.jūnija noteikumu Nr.359 "Mājas (istabas) dzīvnieku reģistrācijas kārtība" 2.punkts nosaka, ka Lauksaimniecības datu centra mājas (istabas) dzīvnieku reģistra datubāzē reģistrē mājas (istabas) dzīvnieku, kas ir apzīmēts ar pasīvu lasāmrežīma radiofrekvences identifikācijas ierīci /Organizācija A/ un Padomes 2013. gada 12. jūnija Regulas (ES) Nr. 576/2013 par lolojumdzīvnieku nekomerciālu pārvietošanu un par Regulas (EK) Nr. 998/2003 atcelšanu 3. panta "e" apakšpunkta izpratnē un atbilstoši tās 17. pantā un II pielikumā noteiktajām prasībām. Šo noteikumu 16.punkta 16.1. apakšpunkts nosaka, ka datubāzē reģistrē šādas izmaiņas informācijā par reģistrētu mājas (istabas) dzīvnieku (turpmāk – notikums ar dzīvnieku): dzīvnieka īpašnieka maiņu, atsavinot dzīvnieku.

Tātad no minētā secināms, ka uz prasības celšanas brīdi tiesā, t.i. uz /Datums AA/ atbildētājam jau nepiederēja īpašumtiesības uz strīdus suni.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka lietā ir mainījušies faktiskie lietas apstākļi, kas bija par pamatu prasības nodrošinājuma piemērošanai un ir zudis pamats prasības nodrošinājuma saglabāšanai, jo prasības nodrošinājums piemērots atbildētājam, kas uz prasības nodrošinājuma brīdi, t.i. uz /Datums AB/ nebija strīdus suņa īpašnieks, līdz ar ko viņam nav iespējas atsavināt strīdus suni jebkurām citām trešajām personām.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka, saskaņā ar Civilprocesa likuma 140.panta piekto daļu, ar Vidzemes rajona tiesas tiesneses /Datums W/ lēmumu piemērotais prasības nodrošinājuma līdzeklis ir atceļams.

[5.2] Ievērojot augstāk minētos apstākļus un novērtējot lietas materiālus atbilstoši šī brīža civilprocesuālajai stadijai, tiesa tāpat nekonstatē pamatu ar /Datums AC/ Vidzemes rajona tiesas tiesneses lēmumu noteiktās pagaidu aizsardzības turpināšanai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 137. panta otro daļu pagaidu aizsardzību var piemērot līdz tiesas gala nolēmuma spēkā stāšanās, ja tiek konstatēts prasītājas tiesību aizskāruma risks un ja pagaidu aizsardzības

piemērošana nepieciešama iespējama būtiska kaitējuma novēršanai. Atbilstoši šī likuma 140.[1] panta septītajai daļai, uz tiesu gulstas pienākums vērtēt prasības pirmšķietamo formālo juridisko pamatojumu un samērīgumu starp pušu tiesiskajām interesēm (140.[1] panta pirmā daļa). Likums nenoteic pušu strīda izspriešanu pēc būtības, vērtējot jautājumu par atbildētāja procesuālajām tiesībām uz prasītājai noteiktās pagaidu aizsardzības atcelšanu.

Tas nozīmē, ka tiesā izspriežama pušu strīda esība pati par sevi nerada prasītājai tiesības uz tiesas pagaidu aizsardzību. Konkrētajā gadījumā minēto likuma normu izpratnē prasītājai ir pienākums pierādīt savu tiesību aizskāruma riska esību līdz tiesas gala nolēmuma spēkā stāšanās un nepieciešamību novērst iespējamo būtisko kaitējumu (Civilprocesa likuma 137. panta otrā daļa), uz atbildētāju gulstas pienākums atspēkot prasītājas tiesību aizskāruma riska un iespējamā būtiskā kaitējuma esību (Civilprocesa likuma 140.[1] panta septītā daļa), bet uz tiesu gulstas pienākums izvērtēt pušu argumentus celtās prasības pirmšķietamā formālā juridiskā pamatojuma un pušu tiesisko interešu samērīguma aspektā (Civilprocesa likuma 140.[1] panta pirmā daļa).

Ar Vidzemes rajona tiesas tiesneses /Datums AC/ lēmumu apmierināts prasītājas pieteikums par pagaidu aizsardzību, uzliekot atbildētājam pienākumu nekavējoties piegādāt suni vārdā "/Persona F/"; suga: Ķīnas cekulainais; dzimšanas datums: /Datums E/; krāsa: krēmkrāsa; transpondera burtciparu kods:/Tālrunis A/, uz prasītājas adresi /Adrese B/, un nodot suni prasītājai.

Ievērojot, ka uz prasības celšanas brīdi tiesā, t.i. uz /Datums AA/ atbildētājam jau nepiederēja īpašumtiesības uz strīdus suni, strīdus suņa īpašnieks no /Datums O/ ir cita persona, tiesa atzīst, ka atbildētājam nav iespējams izpildīt Vidzemes rajona tiesas tiesneses /Datums AC/ lēmumā uzlikto pienākumu.

Tiesas ieskatā iepriekš konstatētie apstākļi par strīdus suņa atrašanos citas personas, ne atbildētāja, īpašumā, rada pietiekamu pamatu arī ar Vidzemes rajona tiesas tiesneses /Datums AC/ lēmumu piemērotā pagaidu aizsardzības līdzekļa atcelšanai.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka, saskaņā ar Civilprocesa likuma 140.[1] panta septīto daļu, ar Vidzemes rajona tiesas tiesneses /Datums AC/ lēmumu piemērotais pagaidu aizsardzības līdzeklis ir atceļams.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 140.panta piekto daļu, 140.[1] panta septīto daļu, 229., 230. pantu, tiesa

nolēma

pieteikumu apmierināt.

Atcelt ar Vidzemes rajona tiesas tiesneses /Datums F/ lēmumu piemēroto pagaidu aizsardzības līdzekli, ar kuru /Persona D/, personas kods /Personas kods B/, uzlikts pienākums nekavējoties piegādāt suni vārdā "/Persona F/"; suga: Ķīnas cekulainais; dzimšanas datums: /Datums E/; krāsa: krēmkrāsa; transpondera burtciparu kods:/Tālrunis A/, uz /Persona B/ adresi /Adrese B/, un nodot suni /Persona B/.

Atcelt ar Vidzemes rajona tiesas tiesneses /Datums G/ lēmumu piemēroto prasības nodrošinājumu, ar kuru /Persona D/, personas kods /Personas kods B/, noteikts aizliegums atsavināt suni vārdā "/Persona F/"; suga: Ķīnas cekulainais; dzimšanas datums: /Datums E/; krāsa: krēmkrāsa; transpondera burtciparu kods:981020000341911, jebkurām citām trešajām personām, izņemot prasītāju.

Lēmums nav pārsūdzams.

Tiesnese Jolanta Uminska

DOKUMENTS PARAKSTĪTS ELEKTRONISKI AR DROŠU ELEKTRONISKO PARAKSTU UN SATUR LAIKA ZĪMOGU